

Înțeleptul merge singur pe calea celor fericiți, conducându-i și pe alții pe același drum. Vorbele, oricât ar fi de aspre, nu-l supără, fiindcă îi sunt adresate spre binele lui.

La început, vinul e dulce și, la fel ca o călătorie fermecată, îi derutează pe cei care nu știu să vadă în el păcatul.

Gustul mâncării îl cunoaște doar cel care mănâncă; să răspundă poate doar cel care este întrebat; visează doar cel care doarme; pentru nelegiuit, cel mai bun exemplu e al judecătorului care ajunge să fie judecat.

Plecă-ți urechea la vorba folositoare, chiar dacă vine de la un copil; nu asculta vorba urâtă, chiar dacă vine de la un bătrân.

Cu adevărat, cel ce va trece în regatul de dincolo de moarte se va găsi în rândul celor înțelepți, între cei ce neîngrădit vorbesc cu divinul Ra.

Educă în tine simțul blândeții, nu te lăsa purtat de pasiuni și alungă de la tine sentimentele de supărare și de furie.

Timpul nu iubește și nu urăște pe nimeni, el este cu toți indiferent – el îi poartă pe toți la fel.

Timpul, firea proprie, necesitatea, întâmplarea sunt elementele de bază, dar numai combinarea lor în chip favorabil sau nefast devine cauză a fericirii sau a nefericirii. Temeiul fericirii stă în cunoașterea de sine și în ascetism.

Tot ceea ce produce mintea poate fi realizat prin mijloace omenești. Soarta ține de însușirile nevăzute ale oamenilor.

Toate faptele, gândurile și vorbele noastre se țin după noi – așa că faceți numai binele!

Podoabele înțeleptului sunt totdeauna modestia și simplitatea, el e mereu în stare să accepte binele celor rostite; și cum spiritul meu singur tinde către virtuți, el înclină astfel spre adepții binelui.

Cel impulsiv nu va cunoaște niciodată adevărul.

Fiecare hotărâre nepărtinitoare micșorează puterea minciunii, afirmă adevărul, dă naștere binelui și distruge răul la fel cum hrana distruge foamea.

Moliciunea, afemeierea, starea bolnăvicioasă, atașamentul de locurile natale, viața îmbelșugată, temerea – iată cele șase obstacole pe calea către măreție.

Acolo unde sunt prețuiți cei nedemni și sunt disprețuiți cei demni, acolo își află refugiu foamea, moartea și frica.

Eroul, învățatul și femeia frumoasă găsesc adăpost oriunde s-ar duce.

- ❖ Prostul se agită în tot locul, ocupându-se de fleacuri; cel învățat își păstrează liniștea, ocupându-se de lucruri importante.
- ❖ Prostul care își cunoaște prostia s-a făcut deja, prin aceasta, înțelept, iar prostul care se închipuie înțelept, pe bună dreptate se numește prost.
- ❖ Dă glas celor adevărate și plăcute; nu da glas celor adevărate, dar neplăcute; nu da glas celor plăcute, dar neadevărate – iată porunca veche de când lumea.
- ❖ Dă glas celor plăcute, dar nu linguși; fii erou, dar fără laudă de sine; fii generos, dar păstrează-ți demnitatea; fii îndrăzneț, dar fără obrăznicie.
- ❖ Ignoranța e cea mai josnică dintre ticăloșii.
- ❖ Departe de mine văpaia urii care, asemenea unui dușman, pune pe oameni stăpânire și duce la pierderea tuturor avuțiilor, la înjosirea castei și a fericirii renumelui bun, departe de mine această văpaie.
- ❖ Să nu rostească buzele tale vorbe nechibzuite în inimă. Fiindcă e mai bine să te poticnești în gând, decât să te poticnești în conversație.
- ❖ Să dai sfaturi prostului înseamnă doar să-l înrăiești.
- ❖ A da, a lua, a împărtăși un secret, a fi interesat, a face și a primi cinstea – iată cele șase semne ale prieteniei.
- ❖ Chiar chinuiți fiind în cazne cumplite, cei buni nu o vor apuca pe calea celor josnici, ei găsind sprijin în fermitatea înaltei lor ținute morale.
- ❖ Chiar și adevărul trebuie ascuns dacă duce la nefericire.
- ❖ Chiar dacă este împins către fapte urâte, omul virtuos nu le va săvârși, fiindcă nu este familiarizat cu ele.
- ❖ Chiar și mintea prostului acceptă adevărul.
- ❖ Chiar și suferința, dacă ea aduce fericire aproapelui, cel virtuos o prețuiește peste măsură, ca pe un câștig.
- ❖ Chiar și cel aflat departe e aproape, dacă îți sălășluiește în inimă; chiar și cel aflat aproape e departe, dacă gândurile tale nu se îndreaptă spre el.
- ❖ Două sunt căile celor înțelepți în această lume stearpă și nestatornică: să se înfrupte din nectarul cunoașterii superioare sau să se desfete cu tinere frumoase.
- ❖ Există două leacuri pentru suferințele trupești și sufletești: fie opune-le rezistență, fie nu te gândești la ele.
- ❖ Două pot fi defectele deținerii de bogății: să dai celui nedemn și să nu dai celui demn.
- ❖ Faptele trebuie să aducă fericirea. Dar unde nu e dreptate, nu e nici fericire. Fă deci ceea ce e drept.

- ❖ Fapta e partea celui merituos, e tovarășul de drum al călătorului și sluga celui ce creează. Ea ne urmează asemenea unei umbre.
- ❖ Pentru cel lacom nu există priceput sau nepriceput, nici măreț sau rușinos, nici bun sau rău – pentru el există doar câștig sau pierdere.
- ❖ Până la cinci ani vorbește-i fiului tău ca unui împărat, de la cinci la cincisprezece ca unei slugi, iar după cincisprezece ani ca unui prieten.
- ❖ Omul este stăpânul faptelor sale doar până când simte în ureche împunsătura vorbei femeiești.
- ❖ Binele e bun atunci când e un bine adevărat.
- ❖ Dreptatea e nemuritoare.
- ❖ Barca nu ajunge la mal pe căi ocolite.
- ❖ Doar cel cinstit și bun ajunge teafăr la mal.
- ❖ Virtutea constă în a face binele aproapelui, nu răul. Iar a face bine aproapelui înseamnă a face ce ți-ai dori ție însuși.
- ❖ Virtutea se instalează în sufletul celui fără de prihană ca urmare a antrenamentului neîntrerupt.
- ❖ A provoca fericirea sau a îndepărta nefericirea în folosul unei alte ființe, chiar dacă se face cu mare efort, aduce virtuosului mai multă mulțumire decât dacă și-ar atinge cu ușurință propria fericire.
- ❖ Virtuțile nu sar în ochi la fel ca viciile.
- ❖ Prietenul, nevasta, sluga, rațiunea și îndrăzneala la nevoie se cunosc.
- ❖ Prietenul la nevoie se cunoaște, eroul în bătălie, omul cinstit la achitarea datoriei, nevasta în sărăcie, rudele la necazuri.
- ❖ Prietenii sunt buni când ai nevoie de ei. Plăcerea e plăcută dacă e reciprocă.
- ❖ Chiar dacă cineva a învins mii de oameni, de mii de ori, în bătălie, iar altul s-a învins pe sine însuși, acesta al doilea este marele învingător în luptă.
- ❖ Chiar dacă omul repetă puțin cele scrise, dar trăiește după legea dharmaei, eliberat de pasiune, ură și ignoranță, bucurându-se de cunoașterea adevărată, de rațiunea neîncătușată, neatașat fiind nici de lumea aceasta, nici de cealaltă – el se împărtășește din sfințenie.
- ❖ Dacă omul bun a făcut un bine, să-l facă neîncetat, să-l pună la temelia intențiilor sale, fiindcă acumularea de bine e o bucurie. Dacă omul rău a făcut un rău, să nu-l mai repete, să nu-l pună la temelia intențiilor sale, fiindcă acumularea de rău e dureroasă.

-
- ❖ Dacă ți se întâmplă să auzi o vorbă urâtă, îngroap-o în pământ la o adâncime de șapte coți.
 - ❖ De prețuiești prietenia,
În casa-n care vei intra
Ca musafir cinstit sau frate,
Ferește-te cu grijă de femei!
 - ❖ Dacă întâlnești un înțelept care arată defectele și-l dojenește pe cel ce le are, ține-te după el ca după o comoară călăuzitoare.
 - ❖ Dacă nu îndrepti un rău, el se va face îndoit.
 - ❖ Dacă nu te poți feri de pericol, ce sens are lașitatea, care oricum nu te poate apăra?
 - ❖ Dacă mâna nu este rănită, poți ține în ea și otravă – otrava nu-l va atinge pe cel nevătămat. Cine nu săvârșește răul, nu poate fi atins de rău.
 - ❖ Dacă cel care călătorește nu întâlnește pe cineva asemenea lui sau mai bun, mai bine să rămână singur: cu prostul nu te poți împrieteni.
 - ❖ Dacă fericirea se obține prin suferințe pricinuite celor apropiați sau dacă nenorocirea le este alungată în același fel, la fericire în cele din urmă tot nu se ajunge și nu trebuie să acționezi astfel. Dacă ești înțelept, nu te opune bogatului, cârmuitorului, copilului, bătrânului, ascetului, înțeleptului, femeii, prostului și învățătorului.
 - ❖ Dacă ești înclinat spre facerea de bine, fă-ți o casă.
Cum se cuvine să-i iubești stăpâna.
Pântecele ei hrănește-l și trupul ei înveșmântează-l,
Pielea ei acoper-o cu balsam înmiresmat,
Desfată-i inima, cât timp trăiești!
Căci ea e ca un ogor minunat pentru stăpânul ei.
 - ❖ Dacă orbul are parte de cunoaștere, acesta e mai bun decât ignorantul cu privire ageră.
 - ❖ Dacă serviciul este un gest dezinteresat, cine are pe urmă a se plânge?
Ceea ce se săvârșește cu gândul la răsplătă, nu e un serviciu, ci doar returnarea unei datorii.
 - ❖ Dacă auzi o vorbă de taină, să-ți moară în suflet.
 - ❖ Nimănui să nu împărtășești secretul care se poate preface în jar pe buzele tale, și-ți poate arde limba, și-ți poate chinui sufletul, și te poate face să cârtești împotriva zeului.
 - ❖ Dacă există ceva care trebuie să fie făcut, acționează cu fermitate.
Fiindcă mai mult praf se ridică în urma drumețului lipsit de vigoare.

-
- ❖ Lăcomia e un foc care mistuie inimile celor ce nu cunosc mulțumirea, celor care au căpătat nevasta dorită și copii, au obținut avuții, putere, ba chiar mai mult decât au visat – departe fie ea de inima mea.
 - ❖ Lăcomia nu are sfârșit – în această prăpastie poți cădea fără încetare.
 - ❖ Lacomul adesea nu știe ce vrea, și singurul lucru care îl așteaptă e un eșec fără margini.
 - ❖ Marmura răcoroasă a corpurilor femeiești orbește, seduce,
Dar într-o clipă se poate preface într-un sardonix care aruncă flăcări.
Să le posezi – un vis fugar.
Să le pricepi – moarte sigură!
 - ❖ Dacă femeia strălucește, casa întreagă strălucește, dacă femeia e prost dispusă, atunci casa întreagă e cufundată în beznă.
 - ❖ Femeia se naște învățată, bărbații învață din cărți.
 - ❖ Cruzimea – chiar și față de cei răi – duce în iad. Ce să mai vorbim de cruzimea față de cei buni?
 - ❖ Trăiește la tinerețe în așa fel, încât să fii fericit la bătrânețe.
 - ❖ Viața e suflare, fiindcă atâta vreme cât suflarea sălășluiește în corp, atâta vreme sălășluiește și viața. Trăiește cel lipsit de darul vorbirii, al vederii, al auzului, trăiește cel nebun, cel fără de mâini și picioare, dar nimeni nu trăiește fără suflare. Adevărat e că suflarea înseamnă cunoaștere, cunoașterea înseamnă suflare, iar studiul și instruirea înseamnă ascetism.
 - ❖ Viața fiecăruia este predestinată bucuriei și plăcerilor lumești, dar dacă acestea nu există, și există doar frica și minciuna, atunci viața e mai rea decât moartea.
 - ❖ Viața e una, trupurile sunt multe, adevărul e unul, rătăcirile sunt multe, cunoașterea e una, ereziile sunt multe. Care înțelept o scoate la capăt între atâtea contradicții?
 - ❖ Rana făcută de săgeată se vindecă, pădurea tăiată de topor se înalță la loc, dar rana făcută de vorba urâtă e fără leac.
 - ❖ Ghimpele, dintele care se clatină și sfătuitoarul prost trebuie îndepărtați cu totul – iată condițiile liniștii.
 - ❖ Meritele, aceste flori plăcute ale gloriei în creștere și strânse pios ca urmare a faptelor bune, își arată prestigiul încă din timpul vieții.
 - ❖ Sănătatea e cea mai de seamă victorie; mulțumirea e cea mai de seamă bogăție; încrederea e cea mai însemnată rudă; nirvana e cea mai înaltă fericire.
 - ❖ Sănătatea, statornicia și puterea sunt bucurii mari, dar ele sunt inutile, fără desfătarea dată de dragoste.

-
- ❖ Cunoașterea depinde de învățătură, cinstea de fapte, bunăstarea de sânguință, recompensa de soartă.
 - ❖ Omul are parte și de cele folositoare, și de cele plăcute; el însă le separă unele de altele. Fiindcă cel cu minte le preferă pe cele folositoare, celor plăcute, pe câtă vreme prostul, de dragul bunăstării lumești, le alege pe cele plăcute.
 - ❖ Și dacă motivul se găsește undeva neobservat, atunci cum ai să poți spune cu certitudine că acesta nu există? Căci putem să nu vedem și din alt motiv ceea ce există, așa cum la începutul zilei nu vedem discul strălucitor al soarelui.
 - ❖ Din oase e făcută fortăreața aceasta, cu carne și sânge tencuită; bătrânețea și moartea, înșelătoria și prefăcătoria sunt așezate în ea. Aceia care nu au dus o viață fără prihană, care nu au adunat bogății la tinerețe, vor muri, asemenea bătrânilor bătlani pe malul lacului în care nu există pește.
 - ❖ Se știe că Ormuzd a creat aceste fapte pământești prin puterea rațiunii înăscute. Și cerul și pământul sunt conduse de rațiune.
 - ❖ Adevărul, mai devreme sau mai târziu, oricum va ieși la iveală, pe când minciuna va fi făcută praf și pulbere.
 - ❖ Adevărata frumusețe a femeii stă în blândețea purtării ei, iar farmecul – în blândețea vorbelor sale.
 - ❖ Adevărat e că cel măreț nu poate fi lacom.
 - ❖ Năzuiește către cel deștept și cinstit, fii cu ochii-n patru cu cel deștept și mincinos, plânge-l pe cel cinstit și prost, ferește-te de cel mincinos și prost.
 - ❖ Așa cum în casa cu acoperișul prost pătrunde apa, la fel în mintea prost cultivată pătrunde pofta desfrânată.
 - ❖ Vorba înțeleaptă e ascunsă asemenea smaraldului. O poți găsi chiar și la sclava care macină grâu.
 - ❖ Cât de nefericit e cel care vine cu o plângere! Soarta nefericitului e să ceară mereu câte ceva.
 - ❖ Așa cum nu există nici un folos de pe urma inelului din urechea unui măgar sălbatic, la fel, nu există folos de pe urma femeii cu o înfățișare minunată, dacă ea e vicleană, lipsită de înțelepciune, limbută și guralivă.
 - ❖ Oricât ar fi omul de grăbit la vorbă, uneori se grăbește prea tare în gânduri. Oricât de repede i-ar răspunde inima la toate cele din jur, nu poți să ții pasul cu pasiunile ei.
 - ❖ Cartea e mai bună decât o placă de mormânt pictată și mai durabilă decât un zid. Cele scrise în carte vor trezi la viață casele și piramidele în

inimile acelor care vor repeta numele scribilor, pentru ca adevărul să le fie pe buze.

- ❖ Când, în luptă, unul este curajos, toată armata este curajoasă; când unul este laș, toți devin lași.
- ❖ Când se întâmplă să cadă, chiar și omul vrednic cade ca o minge, neînsemnat, ca un bulgăre de argilă.
- ❖ Aceluia pe care zeii vor să-l piardă îi iau mai întâi mințile, iar acesta începe să vadă totul într-o lumină falsă.
- ❖ Calul, armele, știința, lăuta, vorbirea, bărbatul și femeia sunt buni sau răi – totul depinde de felul în care te porți cu ele.
- ❖ Cine va îndepărta ticăloșiile, dacă cel obligat să lupte cu viciile este el însuși supus lor?
- ❖ Cine vede prea departe, nu are liniște în sufletul său. Nu te întrista așadar înainte de vreme și nu te bucura de ceea ce nu există încă.
- ❖ Acela care, știind de existența unei ticăloșii și având puterea de a i se opune, nu a făcut asta, e vinovat în egală măsură cu răufăcătorul.
- ❖ Cine nu se scoală când e vremea de sculat; cine e cuprins de lene, deși e tânăr și în putere; cel a cărui fermitate și gânduri sunt sufocate, acela, nepăsător și leneș, nu va găsi calea spre înțelepciune.
- ❖ Acela care nu răspunde cu mânie la mânie, salvează doi deodată – și pe sine și pe celălalt.
- ❖ Acela care nu răspunde nici laudei exagerate, nici acuzării, acela care nu răspunde loviturii cu lovitură, care nu dorește răul celui care l-a supărat, acela este invidiat de zei.
- ❖ Acela care-și întoarce fața chiar și de la cel ce-și arată fidelitatea, sau care va fi mâhnit de starea sa în raport cu cel care l-a respins, sau care uită vechile faceri de bine, acela, indiferent de înfățișarea sa, trezește bănuieli.
- ❖ Acela care mai întâi a fost ușuratic, apoi s-a făcut serios, acela luminează această lume asemenea lunii scăpată de sub nori.
- ❖ Acela care pune plase, singur cade în ele; acela care sapă o groapă, cade singur în ea, cine ascute sabia, de sabie va muri.
- ❖ Cine ucide, va fi ucis. Cine ordonă uciderea, tot la ordin va fi ucis.
- ❖ E ușor să vezi păcatele altora, dar e foarte greu să le vezi pe cele proprii. Fiindcă păcatele străine sunt răspândite ca o coajă, pe când cele proprii sunt, dimpotrivă, ascunse, așa cum ascunde un trișor iscusit zarul necăstigător.

-
- ❖ Leacul nefericirii stă în a nu te gândi la ea. Când te gândești la nefericire, ea nu trece, ci crește.
 - ❖ Călite de lipsuri, inimile oamenilor simpli nu cedează atât de ușor în fața suferințelor ca inimile delicate ale oamenilor din nobilime, care nu s-au confruntat cu suferințe, și peste care a dat din întâmplare o nenorocire.
 - ❖ Doar cel învățat vede oboseala învățaților; femeia stearpă nu va cunoaște durerile celei născătoare.
 - ❖ Minciuna se hrănește cu adevăr, ea înflorește pe seama acestuia, dar viața ei e scurtă.
 - ❖ Mai bine să fii în vrăjmășie cu unul deștept, decât să te împrietenești cu unul prost.
 - ❖ Cel mai bine e să obții bani prin muncă proprie; e rău când îi obții prin moștenire, și mai rău, de la frate, și, cel mai rău, de la femeie.
 - ❖ Mai bine o clipă trăită după lege, decât un milion de ani de viață nelegiuită.
 - ❖ Mai bine să-ți îndeplinești prost propria datorie, decât să îndeplinești bine datoria altuia. Nu păcătuiește acela care urmează calea propriei firi.
 - ❖ Mai bine să primești de la un deștept o mie de lovituri, decât să permiți prostului să-ți toarne pe cap uleiuri aromatice.
 - ❖ Iubește-i pe oameni, pentru ca și oamenii să te iubească pe tine.
 - ❖ Dragostea pentru femeie e mai ascuțită decât colții cu care sunt împodobii elefanții sălbatici, mai arzătoare decât focul; ea e aidoma săgeții care se împlântă în inima omului.
 - ❖ Dragoste, fermitate, îndoială, credință, neîncredere, tărie de caracter, slăbiciune, rușine, chibzuință, teamă – toate acestea formează rațiunea.
 - ❖ Îndurarea este puterea omului virtuos. Pacea și munca – iată izvorul bunăstării.
 - ❖ Poți prinde un tigru în hățișul pădurii, o pasăre în înaltul cerului, un pește în vârtoarea apelor, dar nu poți prinde inima nestatornică a femeii.
 - ❖ Tăcerea e mai bună decât cuvintele.
 - ❖ Șarlatania e incompatibilă cu dreptatea. Fiindcă dreptatea triumfă doar atunci când măsoară totul cu o măsură dreaptă.
 - ❖ Înțeleptul zise fiului său: „Fii fără păcat ca să nu-ți fie teamă. Fii recunoscător ca să fii demn. Fii chibzuit, ca să fii bogat. Fii mulțumit și blând, ca să ai mulți prieteni. Ferește-te de cei invidioși. Gândește-te la construirea propriei case. Fii amabil cu prietenii și îngăduitor cu fiecare, ca să nu fii făcut de rușine. Nu te certa cu nimeni, nu te bate pentru

loc. Nu sluji duhului celui rău și nu mânca vită. Bea vin cu măsură, iar în momentul degustării vinului vorbește cu măsură. Nu există păcat în degustarea cu măsură. Veghează singur și cu atenție la propriile defecte. Vorbește sincer. Nu sta la aceeași masă cu cel bețiv. Nu lua din cele adunate de mai-marii tăi, ca să ai parte de cinste. Ferește-te de dușman, dacă e la putere. Peste tot și mereu fii harnic. Niciunde și niciodată nu fă nimănuî ceea ce nu ți se pare că e bine. Consideră-l pe cel ignorant ca fiind omul cel mai rău și socotește-l nefericit. Nu fi răzbunător și invidios, cu nevasta și copiii poartă-te cât se poate de frumos și de binevoitor. Alege-ți o nevastă isteată și un prieten amabil. Nu îngădui răutății să-și facă în inima ta cuib. Nu fi nestatornic, ține-te departe de femeia desfrânată, ca să nu treacă asupra ta toate păcatele ei. Fii generos pe cheltuiala ta, și nu pe cheltuiala celui străin, așa cum trupul nu e veșnic, iar sufletul este”

- ❖ Înțeleptul își petrece timpul cu poezia și științele, prostul cu viciile, somnul și certurile.
- ❖ Înțelepții sunt cumpătați trupește; ei sunt cumpătați și la vorbă; cei înțelepți sunt cumpătați în gândul lor; aceștia sunt cu adevărat cumpătați în toate.
- ❖ Înțeleptul nu cunoaște tristețea.
- ❖ Înțeleptul nu plânge după cele pierdute, după morți și după trecut. Prin asta se și deosebește de prost.
- ❖ Noi vedem Timpul, cu toate că el se află simultan în mai multe locuri.
- ❖ Gândul care a renunțat la diferența dintre cel care meditează și meditație este asemenea candeliei aflată într-un loc fără vânt, preocupat doar de obiectul meditației – aceasta este desăvârșirea supremă, „norul virtuții”, cum îl numesc zeii. În acest caz, omul devine eliberat încă din timpul vieții.
- ❖ Moliciunea îi învinge pe cei blânzi, moliciunea îi învinge pe cei aspri. Nimic nu e inaccesibil moliciunii. Moliciunea e mai puternică decât orice.
- ❖ Soarele e roșu și la răsărit, și la apus. Și în fericire, și în nefericire, cei mari sunt neschimbători.
- ❖ Oamenii pot obține pe pământ cea mai bună viață, bucurie, glorie și orice fericire, prin puterea rațiunii. Iar acela care are un caracter, înclinații și purtare alese trebuie să mulțumească rațiunii.
- ❖ Care este temeiul ochiului? Imaginile. Dar care este temeiul imaginii? Inima. Care este temeiul credinței? Inima.
- ❖ Speranța este izvor de mare neliniște, eliberarea de speranță este izvorul marelui repaus.
- ❖ Știința este soluția multor îndoieli, ea reprezintă capacitatea de a vedea cele ascunse, ea este o fereastră către toate cele.

-
- ❖ Științele te fac să fii modest, numai prostul se laudă cu știința lui. Astfel, lumina ne sporește vederea și le orbește pe bufnițe.
 - ❖ Nu te apuca de nicio treabă – iată primul semn al înțelepciunii. Dacă te-ai apucat de o treabă, du-o până la capăt – iată al doilea semn al înțelepciunii.
 - ❖ Nu fi grosolan cu nimeni, fiindcă ți se va răspunde la fel. Vorba mânioasă produce durere, iar pe tine te va ajunge din urmă pedeapsa.
 - ❖ Nu fi nici prea apropiat, nici prea îndepărtat de împărați, foc, de cei în vârstă și de femei: dacă ești prea aproape, aceștia te vor distruge; dacă ești prea departe, aceștia îți vor fi ne folositori.
 - ❖ Nu fi nici prea grosolan, nici prea încăpățânat, nici prea moale, nici prea înclinat spre argumentații, nici prea mândru. Excesul în orice e periculos: grosolănia îi irită pe oameni, încăpățânarea respinge, moliciunea dă naștere la dispreț, argumentarea excesivă supără, credința oarbă te face caraghios, necredința te duce la desfrâu.
 - ❖ Nu a existat, nu există și nu va exista niciun om demn doar să fie condamnat sau doar lăudat.
 - ❖ Nu se vede urma păsării pe cer și nici urma peștelui în apă. La fel e și calea virtuosului.
 - ❖ Nu te amesteca în treburile soțului și ale nevestei, nu te amesteca în treburile tatălui și ale fiului.
 - ❖ Ce ție nu-ți place, altuia nu face.
 - ❖ Nu gândești cu ușurătate despre rău: „Nu vine el la mine” Că și urciorul se umple picătură cu picătură. Prostul se umple de rău, câte puțin, câte puțin, și picătură cu picătură.
 - ❖ Lăuta fără corzi nu cântă, căruța fără roți nu se mișcă, nefericită e femeia fără soț – fie și de-ar avea sute de neamuri.
 - ❖ Carul cu o singură roată nu se mișcă din loc, destinul nu se împlinește fără eforturile oamenilor.
 - ❖ Dacă cel puternic e lipsit de încredere, nu-l va birui pe cel slab, iar cel slab, dacă are încredere, îl va birui pe cel puternic.
 - ❖ Cel puternic nu-i va birui pe cei slabi, dacă aceștia se țin împreună; arbuștii care cresc aproape unul de altul nu se tem de uragan.
 - ❖ Nu se cuvine ca cel înțelept să țină discursuri urâte despre altcineva, în fața mulțimii.
 - ❖ Sfaturile înțelepte nu sunt de niciun folos aceluia care se teme de acțiune. La ce bun o candelă în mâinile unui orb?
 - ❖ Nu povestești despre ceea ce pui la cale: proiectul dezvăluit cuiva va fi lipsit de succes.

-
- ❖ Nu te baza pe ziua de mâine până ce n-a venit, fiindcă nimeni nu știe ce nenorociri aduce cu ea.
 - ❖ Nu faci un orator din cel peltic, nici un harnic din cel leneș, nu faci un înțelept din cel ignorant, nici nu-l poți lumina pe cel prost.
 - ❖ Azi, mâine, trupul nostru va pieri în mijlocul durerilor și al bolilor. De ce să ne ignorăm datoria de dragul lui?
 - ❖ Nu te supăra pe cel care te amărăște, răspunde cu blândețe la grosolănie, nu vorbi în deșert și nu minți.
 - ❖ Nu da curs dorințelor lipsite de măsură, dar nici nu reprima toate dorințele.
 - ❖ Nu fă nimic din ce te-ar putea chinui pe patul de moarte, căci viața durează doar o clipă.
 - ❖ Nu fă ceea ce nu se cuvine să faci nici măcar sub amenințarea cu moartea; nu amâna ceea ce trebuie să faci – iată străvechea poruncă.
 - ❖ Înțeleptul nu va distruge cele mari de dragul celor mici. Prin cele mici să protejezi pe cele mari – iată adevărata înțelepciune.
 - ❖ Dorința nu se potolește odată cu satisfacerea celor dorite; mai tare se aprinde focul în care torni ulei. Niciun bine nu piere degeaba.
 - ❖ Înțelepciunea e mărunță atunci când îl înșeli pe cel credul. Curajul e mărunț atunci când îl ucizi pe cel care ți-a adormit la piept.
 - ❖ Neschimbătoare e inima celui bun – în zadar îl vor atâța. Oceanul nu se aprinde cu paie fierbinți.
 - ❖ Cele neadevărate trec drept adevărate, iar cele adevărate drept neadevărate – atât de felurită este ființa.
 - ❖ E imposibil să semeni una și să culegi alta. Pe măsura seminței semănate va fi și rodul.
 - ❖ Puțini dintre oameni ajung pe malul opus. Ceilalți, așadar, se agită pe malul de aici.
 - ❖ Nu cu ură se poate pune capăt urii, ci cu dragoste.
 - ❖ Visele suferindului, întristatului, încrâncenatului, ale îndrăgostitului și a ale omului beat sunt irealizabile.
 - ❖ A nu face rău, realizarea binelui, purificarea propriei minți – iată învățătura celor iluminați.
 - ❖ Nu există nicio virtute superioară dreptății, nu există viciu mai rău decât minciuna.
 - ❖ Nu există prieten comparabil cu sănătatea; nu există dușman comparabil cu boala.